

Sail 2010

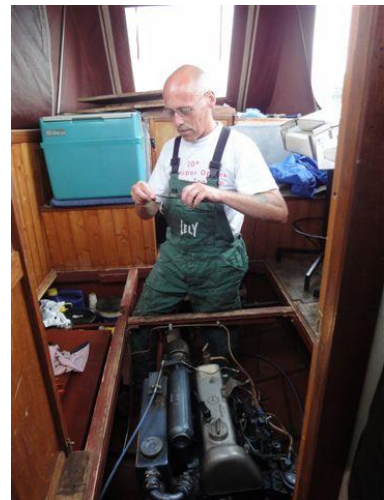
Met Sail 2005 hadden we de boot pas net. Of we varen leuk zouden blijven vinden wisten we toen ook nog niet, maar op dat moment al wel gezegd dat we de boot in ieder geval tot Sail 2010 zouden houden. En inderdaad we hebben 'm nog, dus op naar Sail 2010.

Week voorafgaand alle elektriek nog in orde gebracht. Toplicht, stuurboordlicht, aanrechtkraantje, extra accu aangesloten en motorruim verder geoptimaliseerd, beetje poetsen en klaar waren we ervoor. Fred zorgde dinsdagochtend voor de bevoorrading. Leo zorgde ervoor niet in de weg te lopen, die was namelijk met z'n maatjes nog even golfen op de wekelijkse dinsdagochtend. Gepland vertrek 1 uur, nog geen vrouwen en kinderen aan boord, dus dat werd 10 voor 1. Hop op weg naar Amsterdam, dreigend weer, dat wel, maar we kwamen gelukkig droog Westland uit. Daarna moest de kap erop en bleek ook de nieuw aangeschafte ruitenwisser goed werk te kunnen verrichten. Kortom natte boel van Delft tot Lisse.

Sluisje Leidschendam hadden we nog enkele leermomenten, die nog eens benadrukt werden door de sluiswachter. Rare naam overigens, want als er iemand was die moest wachten, waren wij het wel. Sluismeester was een betere term geweest. Oké, onze aanlegpoging lukte niet in 1 keer, maar om dan gelijk van gevaar op het water te spreken? Maar goed wij hadden ons lesje geleerd.

Gaandeweg ging het varen steeds beter. Oefening baart kunst lijkt nog steeds te gelden. Onderweg wel nieuwe stroom problemen: de accu laadde niet op, of beter gezegd werd niet opgeladen. Dat kan ook met walstroom, maar zo hoort het natuurlijk niet.

Een duik van Fred in het motorruim maakte duidelijk dat er een draadje van de dynamo los was gekomen. 's Avonds een en ander nog gerepareerd, lekker wezen chinezen in 't dorp en rustig gaan slapen langs de ringvaart van de Haarlemmermeer. De volgende ochtend accu's weer top door de acculader, maar helaas werden ze nog steeds niet opgeladen. Dan maar Peet van Gieroo gebeld, dat leverde diverse tips op, waaronder de goede zo bleek later. Nog geen bootlengte onderweg en hop daar floepte het rode lampje uit en was de laadstroom er weer van 13 a 14 volt. Mooi begin van een topdag.

Geen regen meer, best veel zon en steeds meer boten allemaal op weg naar Sail. Na een Haarlems kopje koffie mochten we bij de Rijnlandse sluizen gebruik maken van de historische kolksluis. Dat leverde naast veel lol, met inmiddels al heel veel Westlanders, vooral veel mooie plaatjes op in de historische dorpskern van Spaanredam.

De Westlandse schuiten gingen gelijk na de sluisen voor anker. Wij voeren met vele andere richting jachtgaven IJmond. Volle boel dat spreekt vanzelf zo dichtbij het Noordzeekanaal, waar een dag later de sail-in plaats zou vinden.

Als Sail-menu had Fred champignonsoep uit de kombuis weten te toveren. Topper was toch wel de Sailburger. 's Avonds op het terras van de watersportvereniging nog naar de plaatselijke Martin Morero geluisterd onder het genot van een kouwe pils met Amsterdamse schotel natuurlijk Morgen vroeg op, dus vanavond wel op tijd de kooi in.

Op tijd werd na twaalfen... niet helemaal op tijd dus. Wie wel op tijd was, was de plaatselijke dorpsomroeper. Om half zes werd de hele boel wakker getrommeld, gebulderd, geroepen en noem maar op. Hop eruit dus, bed weer aan de kant, tafel omhoog en goed ontbijten, want het zou ongetwijfeld een lange dag worden. Even over zeven begon de leegloop van de haven. Alles moest zo vroeg plaats vinden omdat de brug naar het Noordzeekanaal na achten niet meer open kan, omdater dan allemaal toeschouwers opstaan. Strak half acht gingen we bakboord uit het Noordzeekanaal op. Veel deining, maar deining zou er die dag nog wel meer veroorzaakt worden. Op naar de sluizen van IJmuiden, daar lag de Amsterdam al te wachten om om 10 uur Sail Amsterdam officieel van start te laten gaan.

Direct al veel, heel veel boten in alle soorten en maten. Maar goed, niet erg, want op het Noordzeekanaal is plek zat. Met een uurtje varen waren we bij de sluizen en besloten daar aan te meren. Geen plek vrij, dus aansluiten bij anderen. Drie, vier vijf dik gaat het dan, lekker schommelen met z'n allen. Inmiddels hadden we diverse bekende Nederlanders gespot, Willem Alexander, Wubbo Ockels en wat te denken van onze eigen Wim van Schaik! Tussen negen en tien loopt het nog voller met boten. De meest aanwezige was wel de sleepboot Triton, een waar monster met ook nog eens een enorme bak muziek aan boord. Exact 10 uur opende de sluis zich en verscheen de clipper Amsterdam, zeker niet het grootste tallship, maar wel een van de mooiste. De rest van de schepen in de sluis volgde snel en met een kwartiertje waren ook wij weg. Wat er dan met je gebeurt is met geen pen te beschrijven, dat moet je gewoon meemaken. Zoveel boten, voor je, achter je, links en rechts van je en dan ook nog hard en zacht varende. Bij een haven links moesten we even wachten, want daar werd de Cedov het Noordzeekanaal ingetrokken. Op de volgende pagina een paar mooie plaatjes van de tallships.

Omdat we het idee hadden dat we zo'n beetje voorin zaten en omdat het echt achterlijk druk was besloten we even aan bakboordzijde te wachten, iets wat veel kleine en grote boten ook deden. Dat bleek een prima zet, want het was opeens een stuk overzichtelijker op het nog steeds woelige water. Vlak voordat wij weer invoegden zagen we nog een vervelende aanvaring. De wind zal wel de oorzaak geweest zijn, maar goed. Een joekel van een aluminium geborstelde zeilboot, metertje of 60 lang en voor je gevoel 10 meter hoog, kreeg aan bakboordzijde een spartelende tjalk tegen zich aan. Dat kostte de tjalk z'n boegspriet en leverde het aluminium schip een niet zo fraai litteken op. Opletten geblazen dus.

Lange tijd voeren we naast of in de buurt van het Indonesische schip Dewaruci. Natuurlijk was het tallship op zich al indrukwekkend, maar de bemanning gaf ook nog eens een prachtshow weg, staand in de hoge masten. Klik [hier](#) maar eens om een filmpje daarvan te zien. Een joekel van een rood witte vlag maakte het allemaal nog imposanter. Ook daar hebben we een filmpje van gemaakt, klik [hier](#) om dat te bekijken. Voordat je het goed en wel door hebt, maar wel vele uren later bereiken we Amsterdam. Nou stonden er onderweg al heel veel toeschouwers, maar rond het IJ in Amsterdam stond het echt helemaal vol. Omdat de tallships eerst afgemeerd moesten worden, voeren wij even door tot de Oranjesluizen, dan stuurboord uit het Amsterdam Rijnkanaal op, gehots en geklots, en even later bakboord uit richting jachthavens voor een pauze om even bij te komen van de overweldigende indrukken van die dag. Aan een steiger waar we dachten dat het wel mocht hebben we anderhalf uur pauze gehad, inclusief lekkere kop soep, tot we weggestuurd werden door een assistent van de niet bereikbare havenmeester. Hotseklots weer door het Amsterdam Rijnkanaal en hop we zaten al weer snel op het flink deinende IJ. De tallships waren allemaal afgemeerd en in een lange optocht konden we al varende de diverse schepen bekijken. Zo gezegd zo gedaan, maar wat doe je daarna was de vraag om zes uur inmiddels. Tien uur komt het vuurwerk, maar geen

enkele plek om aan te leggen. Al snel besloten we het vuurwerk te laten wat het was en op zoek te gaan naar een plek om te overnachten.

Op weg naar de Houthaven kwam er een bootje met ras Amsterdammers naast ons varen, die wijzend naar onze Westlandvlag, vroegen 'tistat voor vlag? Na uitleg kwam onze wedervraag: waar gaan jullie dan heen. *Naar de donder, we gaan allemaal naar de donder* bulderden ze. Op het water maak je snel vrienden! Dwars door Amsterdam via de Kostverlorenvaart enzo kwamen we na een bezoek aan de pizzeria 's avonds rond een uur of tien aan bij de sluizen naar het Nieuwe meer. Inmiddels was het echt wel pikdonker. Zie je niks, maar vaar je toch. Alle lichten waren in orde dus de oversteek gemaakt en aan de overkant langs de ringvaart bij café Meerzicht aangemeerd, bier gedronken en in een diepe slaap gevallen.....

De volgende morgen moesten we niks, dus na een goed ontbijt nog effe een bakkie gedaan in 't café en pas na tien uur weer op pad. Kwamen we toch langs de steigers van stichting de Bovenlanden Aalsmeer. Lekker zonnig en warm die dag, dus zwemmen en zonnen, bootjes en vooral vliegtuigen kijken. Ben je toch zomaar weer een paar uur verder. Dachten we eerst nog via de Brasem te gaan werden het uiteindelijk toch de Kagerplassen, omdat we geen zin hadden in weer uren zoeken naar een passantenplek. Verscholen op een eiland op de Kaag vonden we een toplocatie, nu ja vonden..... het stond gewoon in de Wateralmanak. Booschappen hadden we al gedaan in Rijsenhout, waar de plaatselijke winkeliers een steiger beschikbaar hebben voor passanten, wat een service! Lagen we toch al om 6 uur aangemeerd voor de avond, vroeg gegeten, beetje vissen, een verslagje van de belevenissen maken en genieten van de rust aldaar.

De dag later moesten om een uur of zeven aan 't varen zijn om om een uur of één in 't Westland terug te zijn voor de jaarlijkse Drekrees. Je moet wat met je leven tenslotte. De reis verliep zeer voorspoedig, sluisje Leidschendam 'deden' we ook zomaar en voordat we het beseften moesten we al stuurboord uit bij de Gist en Spiritus. O o o o wat is de wereld dan toch opeens klein en vooral laag. Gelukkig wel droog dus geen probleem dat de ramen plat moesten. Bij Schipluiden nog even brandstof voor mens en boot gebunkerd en geloof het of niet, maar we kwamen keurig op tijd bij café Vlietzicht aan om Fred's startnummer op te halen voor de Drekrees. Zelf had ik dit jaar weer eens besloten de camera ter hand te nemen, dat moet ten slotte ook iemand doen! Een filmpje van de start van de Drekrees vind je [hier](#).

Van twee tot drie Drekken, rond vier uur aan 't bier en rond vijven op naar de Lierse thuishaven, alwaar we rond een uur of zes enthousiast werden verwelkomd door een vol terras. Bleek het toevallig ook nog eens de jaarlijkse barbecue te zijn die dag.

Al met al hebben we een pracht weekje op en aan het water mogen vertoeven. Onze dank gaat natuurlijk uit naar rederij de Bladwijzer voor het beschikbaar stellen van het motorjacht Reality. Mooi weer en mooie mensen, kortom 't was een mooi weekje!

Groetjes van Leo en Fred